

des, at forbrydelser som anført i bestemmelsens stk. 1, nr. 2, 3 og 4, altid indebærer overførsel til lukket anstalt.

Venstre finder i øvrigt, at det bør være hovedreglen, at enhver form for overtrædelse af disciplinære forskrifter, ikke mindst udeblivelse efter udgang og flugt samt kriminalitet begået under afsoning i fængslet eller under udgang og undvigelse, udløser en mærkbar sanktion.

Venstre mener, at retssikkerhed altid er en afvejning af, hvilke gruppers retssikkerhed der vejer højest. Partiet ønsker at understrege, at offerets retssikkerhed altid bør gå forud for forbryderens, og at retssikkerhed også er et spørgsmål om, at samfundet kan beskytte sig mod forbryderne.

Denne afvejning af retssikkerheden må også foretages, for så vidt angår stærke og svage afsonere.

Reglerne om aktindsigt for afsonere tilgodeser i dag efter Venstres opfattelse i alt for høj grad de negativt stærke fanger og anvendes til undertrykkelse af de svage afsonere.

Det virker meget uhensigtsmæssigt, at straffasonere ved systematisk udnyttelse af reglerne om aktindsigt i sager om straffuldbyrdelse kan forhindre et fornuftigt samarbejde mellem politi og kriminalforsorg om en effektiv afsoning. Endvidere er der risiko for, at reglerne er med til at vanskeliggøre opklaringen af forseelser og forbrydelser i fængslerne, hvilket vil indebære en forringelse af fængselspersonalets og de svage fangers retssikkerhed.

Spørgsmålet om aktindsigt i sager om straffuldbyrdelse er allerede behandlet i handlingsplanen om organiseret kriminalitet, der blev afgivet af en arbejdsgruppe under Justitsministeriet i marts 1995.

I handlingsplanen foreslås det, at forvaltningslovens regler om aktindsigt begrænses i sager om fuldbyrdelse af straf. Også flertallet i Straffelovrådet har i betænkning nr. 1355/1998 givet udtryk for samme standpunkt. Venstre finder, at aktindsigten i den grad strider mod offentlige interesser, at der ikke kan være principielle indvendinger imod at indskrænke aktindsigten på dette punkt. Venstre vil derfor stille ændringsforslag om, at aktindsigten begrænses. Venstre finder det overordentlig besynderligt, at justitsministeren trods gentagne løfter i forbindelse med Venstres flere gange tidligere fremsatte forslag herom ikke har ændret bestemmelserne om

aktindsigt. Det betyder fortsat, at der finder overgreb sted i fængslerne, som ikke bliver opklaret. Det er helt uholdbart. Der er et påtrængende behov for at kunne beskytte indsatte med de stærke medindsatte, der misbruger adgangen til aktindsigt og skaber frygt hos medindsatte. Derved kan de tvinge medindsatte til at undlade at anmelde overfald og trusler m.v.

Det danske retssystem har skabt en række nuancerede sanktionsmuligheder fra bøde over til talefraval, ungdomskontrakter, samfundstjeneste, behandling, hæfte og betinget samt ubetinget fængsel. Venstre er enig i, at der i et moderne retssamfund bør være en række alternativer til frihedsstraf, ligesom nye muligheder løbende bør afprøves.

Venstre peger her som noget nyt på at indføre weekendfængsel for kortvarige frihedsstaffe som en selvstændig strafferetlig sanktion. Venstre vil stille ændringsforslag herom.

Et tredje mindretal (Socialistisk Folkeparti og Enhedslistens medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslagene ved 2. behandling, men vil stemme for de af justitsministeren stillede ændringsforslag.

Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten henviser generelt til førstebehandlingen og vil herfra fremhæve følgende:

Lovforslagene lever ikke op til en række af de ønsker, de to partier har, når der nu skal ske en regulering af forholdene for indsatte i de danske fængsler.

Der åbnes således op for censur af blade og censur af kontakt med medierne, især tv. Det er Socialistisk Folkeparti og Enhedslistens opfattelse, at der ikke bør være andre begrænsninger for indsattes ytringsfrihed end dem, der gælder i straffeloven og grundloven. Naturligvis er der et hensyn at tage til ofre og pårørende, men dette hensyn bør og skal varetages af medierne. En afvejning af hensynet til ikke at krænke andres retsfølelse er for væsentlig til at overlade til fængselsledelsen.

Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten havde også gerne set, at man fra regeringens side i langt højere grad var gået positivt ind i det forslag, som kom frem under førstebehandlingen om at fastsætte en tidsbestemt maksimumsstraf, der er længere end den eksisterende på 16 år, samtidig med at livstidsstraffen afskaffes, jf. retstilstanden i Norge.